Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

putare pficisci in qd ad cor pis utilitate specter. qm
ei causa ē instituta. sic a legib nichil queri arbitr
ri in qd rei. p. ducat pficisci. quo ei causa s̄ pa
rite. Ergo in hoc quoq; iudicio definite legis lite
ras pscrutari. ⁊ lege ut equū ē ex utilitate rei. p. cō
sidare. Qd magis utile fuit thebanis q̄ lacedemo
nios optimis. Qd agis epiminon dā thebanorū imp
atore quā victore thebanorū esse decuit. Quid
hē tanta glā thebanorū tā claro atq; exornato tro
pheo cari atq; antiqus hrē euenit. scripto iudi
legis omisso. septem senūtiā esse debebat.
Ar hoc qdē satis esse iudicū ē. nullā ēē legē in rei. p.
causa scriptā. Sūmam g̃ aīm̄ā ēē existimabat
qd scriptū ēēt rei. p. salutis causā. id ñ ex rei. p. salu
te intēpiari. Qd si leges omīs ad utilitatē rei. p. refer
ri euenit. hic aū salutī rei. p. pfuit. p fecto ñ pot
eodē facto ⁊ eiusmodi fortunis esse liberasse. ⁊ legib nō
obtēpasse. ¶ Quatuor aū partib estat argu
mentatio. cū aut ppositio aut sumptio sine approbatio
ne. id facē oportet. cū aut ppositio ex se intelligit.
aut assūptio pspicua ē. ⁊ nulli approbationis indig.
Ppositionis approbatione pīta. quatuor ex partib ar
gumentatio ēēt. ad hē modū. Iudices qui ex lege
iurati iudicatis. obtēpare legib debetis. Obtēpare